

Rigsdagstidende.

1857. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 26.

Tiende Session.

8de Møde.

Lørdagen den 10de Decbr.

(Fortsat.)

Nørgaard (fortsat): Hvad angaaer § 5, da er jeg ogsaa enig med den ærede Rigsdagsmand for Holbet Amts 2den Valgkreds (Tscherning); jeg har ogsaa Betænkelighed ved at skabe et Embede med saa store Indtægter, som her er foreslaaet. Efter Forslaget skal vedkommende Mand have 1000 Rd. aarlig foruden 4 Rd. i Diæter daglig, naar han reiser, og desforuden Rejsepenge ikke efter Bognmandstaxt, men vel at mærke, efter indgiven Regning, og naar man sammenlægger disse Summer, frygter jeg for, at denne Mand vil blive os for kostbar. Thinget har jo allerede gjort den Erfaring ved en anden Sag, at naar man aflægger Mænd med saa høie Lønninger, blive de aldrig færdige med deres Forretninger. Jeg vil nu hermed slutte og skal kun tilføje, at om jeg endogaa tilfyneladende er noget enestaaende om den Mening, jeg her forsvare, saa vil jeg dog, saalænge jeg har den Ære at sidde paa Rigsdagen, forsvare den Mening, at det er uretfærdigt saaledes efter et løst Skjøn at beskaffe de enkelte Dele af Landet uden i Forveien at indhente Vedkommendes Erklæringer, naar Tabellen er om Foranstaltninger som disse, som efter min Mening ere en Statsfag.

Tscherning: Jeg skal meget gerne indrømme, hvad den ærede Minister har sagt, som rigtig, at for at kunne faae et Præmiesystem til at lykkes, gælder det om paa forskellige

Steder først at give et Forbillede; men der skal jeg atter bemærke, at derpaa have vi nu arbejdet i flere Aar. Lader os fortsætte dette Arbejde paa de forskellige Steder, paa den Maade, som vi nu have gjort det paa enkelte Steder, og lad saaledes Forbilledet komme; men lad det komme ind i et Lovforslag, som afgjør den hele Sag og omfatter samtlige Klitstræninger; lad disse Love komme til at staae ved Siden af hinanden; den ene Lov, som giver den aarlige Præmie, og den anden Lov, som giver den aarlige Befaling til at tage fat paa enkelte Plantninger hist og her, saa vil Sagen, om den kan trives, nok lykkes. Vi udelukke ved denne Lov Giernes egen Virksomhed, vi udelukke den naturlige Maade at gaae frem paa, og det er meget usikkert, hvad vi fremkalde; man hvad vi bestemt fremkalde, det er, at vi tvinge dem, som nu have Brug for Klitterne uden Skov, bort fra dem, og dem, som ville have Klitter med Skov, trænge vi ind paa dem. Vi kunde ogsaa vælge den Vej at have en dobbelt Beskyrelse af Klitterne, en Sandflugtscommissair paa den ene Side og en Overdirecteur paa den anden, dersom man kunde samle hele Sandflugtsvæsenet under et Tilfyn, under en Overinspecteur. Ja, da gjerne, men saa maatte Sandflugtsvæsenet og Skovvæsenet falde sammen, og der ville paa den Maade ikke være to Myndigheder. Jeg skal iøvrigt gjøre den høitærede Indenrigsminister opmærksom paa, at under Indenrigsministeriets Omraade staaer ikke saa Ting, som kræve reisende Inspecteurer. Den høitærede Indenrigsminister har jo reist selv, og det anseer jeg for meget nyttigt, men det er meget vanskeligt. Indenrigsministeren trænger til at have et Die. Jo mere han spreder den inspicerende Kraft imellem